

దౌర్భాగ్యం ★

రచయిత్ర
శ్రీమతి సమయమంత్రి రాజ్యలక్ష్మీదేవి

మిల్లికంఠ మొఖం చేసుకుని మెల్లెక్క తున్నా డానంద రావు

“వస్తున్నారా డాక్టరుగారు” అంది సరళ ఆత్మతతో

“డబ్బులేని వన యింటికా డాక్టరుగారు రావడం” అన్నాడు నిరాశతో

“మరి చిట్టిబాబు” మరి మాటాడలేక పోయింది సరళ దుఃఖంతో

“పోనీ నా మంగళ నూత్రాల్ని

“నాయీ చేతుల్లోకట్టిన ఆ ప్రేమనూత్రాల్ని అబ్బా, వద్దు, ఆ పనికిమాలిన B A, సర్టిఫికేట్లు నిలాపడెయ్యి” అన్నాడు బుజంమీది మాసిన కద్దరు తువ్వల్లో చెమట పతుకుంటూ

“అదెందుకు యిప్పుడు? అమ్మతారా?” అంది భయంతో

“కాదు తాకట్టు” అన్నాడు విసుగుతో

ఉయ్యాలలో చిట్టిబాబు మూలిగాడు ఆనందం ముఖం మీద విసదలేఖలలుముకున్నాయి మళ్లీ గదిలోనుంచి సర్టిఫికేట్లు తెచ్చి భర్తకందించింది సరళ

“మళ్లీ ఎంత సేపటికీ వస్తారో. చిట్టిబాబుతో నే నొక్కొక్కరైతూ వుండలేను” అంది కనీళ్లతో

మాడు నెలలలో ఎంత మార్పు తనకి తాపెల్లారు కూతురై తేనేం, పోలిన యినస్సెక్టర్ కి కోడలై తేనేం నేడు ఎర్రని ఏగానిలేక, కన్నకొడుక్క మందు యిప్పించలేక కుళ్లిపోతూంది దుఃఖంతో నొసట వ్రాసిన బాధలన్నీ పడాలి. మద్రాసు వచ్చేటప్పుడు వంపెడు నగల్లో, 300 రూపాయల్లో గుమ్మడిపండులాంటి చిట్టిబాబుతో బయల్దే రారు వుద్యోగం లేదు సరిగవ, డబ్బూ, మంగళనూత్రం మినహా నగలూ వూర్తి అయ్యాయి అబ్బా! ఎంత దరిద్రం అనుభవిస్తున్నారు. రానవికూడా చెప్పారు. డబ్బు దొర

కిందో లేదో నిజంగా నన్ను బాబునీ వదలివుండగలరా! పాపం భోజనమేనా చెయ్యలేదు. ఎంతబ్రతు కెంతఅయ్యింది భగవంతుడికి దయలేదు మా మీద చిట్టిబాబుని .

మధ్యాహ్నం పండ్రెండయింది ఎండకు వేడెక్కి కాలిన కొలదీ, సాగుతున్న తారరోడ్లమీద వట్టిపాదాల్లో నడుస్తూన్న అభాగ్యులలో ఆనందం ఒకడు ఏదో గొణుగు తున్నాడు ఆస్తికేవల ఒక్కదానికీ జవాబు లేదు. ఖద్దరు కట్టానని ఇంట్లోంచి పొమ్మన్నారు. వుద్యోగం లేదంటున్నారు వుద్యోగం లేక పోయినా సరే! ఈ ఖద్దరే నా ఆస్తి హక్కు స్వతంత్రమే నా జన్మహక్కు. నా బి. ఏ., కన్న కొడుక్కి మందిప్పించ లేక పోయింది తల్లెత్తి చూచాడు ఎదట మార్వాడీ కొట్టు రంగరంగుల రాళ్లవీ, వట్టివీ నగలు పట్టుకుని, ఆ గడ్డం మనిషి అనుగ్రహం కోసం ఎదుగు చూస్తూ పడిగావులు పడివున్నారు జనం వివిధ వేమల్లో. నమస్కారం చేసాడు ఆనందం చెమట కాల్యలు తుడుచుకుంటూ, మెల్లెక్కతూ “Good morning sir! Please wait” అన్నాడు మార్వాడీ పట్టు తలపాగా సవరించుకుంటూ ఆ మార్వాడీ భక్తులలో తానొకడయ్యా డానందం. “ఎంత చదువుతుంటేనేం డాక్టరు కేవల్యుక్త జ్ఞానం లేదు, నా దగ్గర డబ్బు గలగలలాడేటప్పుడు ఎంత స్నేహం నటించేవాడు! చిట్టిబాబు నెంత అభిమానించే వాడు. అబ్బా! దివరికెలా తయారయ్యాడు? చిట్టిబాబుకు ప్రాణం మీదికి వచ్చిందన్నా సరే fee అక్కడ పెట్టితేనే కాని రానన్నాడు అంతా డబ్బు స్నేహితులు! వ్రాతమాని

కథానిక

తాకట్టు వస్తువులు పరిక్షిస్తున్నాడు మార్వాడీ మహాశయుడు. Sir! please అనీ అనకముంచే wait అన్నాడు మార్వాడీ తన పని మానకుండా తడక దీక్షతో. “సరళ ఏం చేస్తాంది? బాబెలావున్నాడో. నిర్భాగ్యుడి కడుపున

దౌర్భాగ్యం

భట్టాడు! Sir! దయచేసి ” “ఇలారండి! ఏమిటండీ మీ వ్యవహారం” అన్నాడు మార్వాడీ

“దయచేసి మీరు నా కొక్క వుపకారం చెయ్యాలి భూములూ, నగలూ ఏమీ లేవు కాని నా దగ్గర, నా సర్వస్వం యిదిగో యీనా B A డిగ్రీ ఐదవ సంవత్సరం మొదలుకుని, కష్టపడితే నా కష్టానికీ, నా ప్రతిభకూ మెచ్చుకుని యూనివర్సిటీ వారు ప్రసాదించారీ B A degree ఇదే నా జీవితాధారం నేనే యిది యిదే నేను దీనిని మీ వద్ద వుంచుకుని 30 రూ మీ యిట్టం వచ్చిన వడ్డీ మీద వరతులమీద దయచేయించండి ఇంటి వద్ద చిట్టి బాబు అవసాన దశలో ”

“అహహ్లా ఏమి వాడివయ్యా ఇండాకటినుంచీ తొందర పెట్టావు యిందుకే నటయ్యా బలే బలే ఎక్కడా చూడలే దీరకం మనిసిని నీ B A degree నా కెందుకు? నాకు అన్నం పెట్టందా! దామ, యిదిగో, భద్రం జల్లీ” అన్నాడు మార్వాడీ వేళాణోళం చేస్తూ

“అల్లాకాదండీ సార్ దయచూడాలి తమరు.”

“ఎళ్లవయ్యా కాగితం ముక్క పట్టుకొచ్చి కబుర్లు సెప్టండావ్ వుద్యోగం చేసుకో కూలి చేసుకో డా వెళ్లవే. peon, peon ’

ఒక్క వుదుటున ఇరతల పడ్డాడానందం ఖంగాయతో, సరీపి కెట్టు పుచ్చుకుని బుర్ర తిరిగిపోతూంది, అప్రయత్నంగా అతని కళ్లల్లోంచి అశ్రువులు చేతిలోని డిగ్రీ కాగితం మీద పడ్డాయి, దృష్టికూడా ఆశ్రువుల ననుకరించింది. ముఖంలోని భావం మారింది చేతిలో కాగితం పక్కలో పాములా కనుపించింది ‘వ్యర్థం అంతావ్యర్థం ఫీ’ కన్న బిడ్డ ప్రాణాలు కాపాడ లేనిది” అని గట్టిగా అరుస్తూ, పర్రుమని ముక్కలు ముక్కలుగా చింపివేశాడు కసితీరింది ముఖంలో పిచ్చి వాలకం ప్రవేశిస్తూంది ఏమి తట్టిందో నడక వేగంగా సాగించాడు.

* * * *

ఏదో చెప్పలేని వుత్సాహంతోనూ అతనిలో ప్రవేశించాయి ఎదురుగుండా ఆస్పత్రిలో ఎర్రని అక్షరాలతో Blood bank అని వ్రాసివుంది “అవును నిజమే ఇటు వంటిది నా వంటి నిర్భాగ్యులను కాపాడేందుకు ప్రభుత్వం దయతలచి తెగచింది నా మాతృదేశం తన పంటలతో ఇంత బలంగా పెంచింది శరీరాన్ని ఈ శరీరంలో ప్రవహిస్తున్న ఈ వేడి రక్తాన్ని అమ్మి నా బిడ్డని రక్షిస్తూ ఇదే నా జన్మ హక్కు అనుకుంటూ “లోనికి పోవచ్చునా” అని అడిగాడు. వెళ్లవచ్చునన్నాడు గేటుకావలవాడు బొమ్మ కి రూ. 1000 10 బొమ్మల రక్తాన్ని ఇచ్చేందుకు ఒప్పుకున్నాడు మంచి ఆజానుబాహు మంచి వర్చస్సు, కండలు తిరిగిన శరీరం సౌష్టవం ఆరోగ్యాన్ని నూచించే కండ్లూ మంచి బేరము అనుకున్నాడు డాక్టరు తనలోని ఏదో శక్తి వెల్లిపోతున్నట్లు అనిపిస్తూంది ఒకచేత్తో జేబులోని మూడు 10 రూ కాగితాలూ గట్టిగా అదిమిపట్టాడు కళ్లు తిరుగుతున్నాయి తల దిమ్మకావుంది ఏమైనా సరే దృష్టిమాత్రం దిక్కుచికాయంత్రంలోని ముల్లలూ సరళ చిట్టిబాబులమీదనే వుంది. పావుగంట తర్వాత ఇంకో కప్పు కాఫీ తాగించి వెళ్లవచ్చునన్నారు బాగా తాగిన వాడిలా తూలుతు నీర్సంగా బయటికివచ్చా డానందం ఎదరిని రిక్షా వెదుతుంది వట్టిది. పిలిచాడు ఆగింది డాక్టరు శేషయ్య యింటికి అన్నాడు ఎమ్మకూ టకటకా వెగుతూంది రిక్షా తనకేకూ నీర్సం ఎమ్మకూతుంది కాళ్లు తేలిపోతూన్నాయి ధ్యానం చిట్టి బాబుమీద వుంది తన జన్మసఫలమాతుందిగదా అని ఆనందిస్తున్నారు మధ్యమధ్య

డా|| శేషయ్య యింటి దగ్గరాగింది రిక్షా “దిగండీ, సార్!” అన్నాడు రిక్షావాలా వినుపించలేదానందానికి ‘అయ్యో! దిగండీ సార్’ అని గట్టిగాఅరచాడు. డాక్టర్ మి కు కావలసినది తీసుకు వచ్చా మంచిట్టిబాబుని కాపాడండి అంటూ జేబులో నోట్లు డాక్టర్ మీదికి విసిరేసాడు.

ఆనందం డాక్టరుని వెంటబెట్టుకువచ్చాడు, చిట్టిబాబును రక్షించుకోగలననే గంపెడాశతో రక్త విహీనంల కళ్లు

తిరుగుతున్నాయి కాని ఆ రక్తమే బాబుకి ప్రాణప్రతిష్ఠ
చేస్తుందిగదా అని సంతోషించారు

“బాబుకి నిద్రపట్టేందా” అని సరళని పలకరించాడు

“మాట్లాడవేం సరళా, డాక్టరుని తీసుకువచ్చాను, నా
రక్తాన్ని అమ్మి”

“ఆ మీ రక్తం ” అంది సరళ

“దానికేం? బాబుని త్వరగా చూడండి డాక్టరు
గారూ!” అని ఒత్తిడిచేసాడు

పక్కనున్న దాసీపిల్ల

“బాబు అయిదునిమిషాల క్రిందటనే చిట్టిబాబు
మీకు లేడు” అని ఏడవ్తూ చెప్పింది

ఆనందం మాట్లాడ లేకపోయాడు

కళ్లు తుడుచుకుంటూ దాసీపిల్ల అన్నది “బాబుకి
యిల్లావుందని తెలిసి మీరూ వెళ్లిన పదినిమిషాలకి డాక్టరు
రాజయ్యగారు వచ్చారు బాబుకి రక్తం యింజెక్షను
యిస్తే బతుకుతాడు అని రక్తం యింజెక్షను కొనడానికి
వూళ్లొకి వెళ్లారు. కానిపాపం ఆయనకు రక్తం దొరక
లేదు. బాబుకీ, మనకీ, అదృష్టం లేదు”

“బి యే. డిగ్రీ బాబుని కాపాడ లేక పోయింది నా
రక్తమే నా బాబుకు పనికివచ్చిందికాదు నా రక్తానికి
ముప్పై రూపాయలుకన్నా ఎక్కువ విలువ లేదేమో” అను
కుంటూవుంటాడు ఆనందం

